

čís. 11486 Sb. n. s.). Jestliže tedy nižší soudy samostatně na základě listinného důkazu spornými spisy okresního soudu v J. zjistily, že žalobci vydrželi služebnost chůze přes pozemkovou parcelu tam přesně označenou dle § 1477 obč. zák., právem se žalobci domáhají podle § 1498 obč. zák. vkladu této služebnosti na uvedeném služebním pozemku žalovaných. Pokud jde o žalobní žádání, stačilo by ovšem k dosažení účelu žaloby, kdyby se žalobci domáhali toliko zjištění, že služebnost jimi uplatňovaná je vydržena a že žalovaní jsou povinni to uznati, neboť již na základě pravoplatného rozsudku o tom bylo by možno dosíci vkladu této služebnosti (§ 481 obč. zák. a analogie § 436 obč. zák., § 33 d) knih. zák. a § 350, odst. 5 ex. ř.). Nemůže býti však úspěchu žaloby na újmu, když se žalobci domáhají na žalovaných nadbytečně doložky vkladné, při čemž ovšem bylo třeba otázku vydržení služebnosti řešiti prejudiciálně, jak je patrné z důvodů napadeného rozsudku.

### Čís. 15378.

**Intervencia u živnostenských úradov cieľom zadováženia koncesie, opierajúca sa len o osobnú známosť, prieči sa dobrým mravom a nezakladá nárok ani na náhradu hotových výdavkov tým vzniklých.\*)**

(Rozh. z 9. septembra 1936, Rv IV 173/36.)

Podľa prednesu žaloby I. žalovaná verejná obchodná spoločnosť vyplnila kryciu zmenku, žalobníkmi jej danú, hoci z právneho pomeru, ktorý bol základom odevzdania tejto krycej zmenky, proti žalobníkom žiadnu pohľadávku nemala; zmenku, vyplnenú neoprávnene na 10.000 Kč, eskontovala I. žalovaná spoločnosť u banky, ktorá ju proti žalobníkom uplatnila a keďže proti tejto, ako dobromyseľnej nabyvateľke, žalobníci nemohli svoje námietky uplatniť, boli odsúdení na zaplatenie 10.000 Kč s prísl. Žalobou, o ktorú tu ide, domáhali sa žalobníci na I. žalovanej spoločnosti a na II.—VII. žalovaných, jej členoch, aby složili do súdneho depozitu 14.984'90 Kč, ktorou sumou by boli poškodení, keby museli dotyčnú zmenku vyplatiť. Žalovaní bránili sa proti žalobe tým, že boli oprávnení zmenku vyplniť na 10.000 Kč a eskontovať, lebo majú proti žalobníkom rôzne pohľadávky v tejto výške, medzi iným z tohoto dôvodu: Na žiadosť žalobníkov intervenovala I. žalovaná spoločnosť, resp. jej zástupca, u okresného úradu cieľom zadováženia hostinskej koncesie pre žalobníkov a jej zástupca na základe svojej osobnej známosti s dotyčným referentom okresného úradu žalobníkom túto koncesiu aj vymohol. Intervenciou vznikly I. žalovanej spoločnosti hotové výdavky, totiž za dve cesty autom do sídla okresného úradu a iné útraty pobytu tam: 360 + 300 Kč. Žalobníci ostatne výslovne sľúbili, že hotové výdavky intervencie žalovaným zaplatia.

Súd prvej stolice žalobu zamietol. Odvolací súd uznal žalobný nárok len po výšku 1.450'75 Kč a odsúdil žalovaných, aby so-

\*) Srov. Úr. sb. čís. 978.

lidárne složili túto sumu do súdneho depozitu. Ináč žalobný nárok neuznal a to aj dotyčne hotových výdavkov spomenutej intervencie, o ktorých v svojich dôvodoch vyriekol, že I. žalovaná spoločnosť bola oprávnená žiadať od žalobníkov ich nahradenie a zahrnúť ich do sumy, na ktorú zmenku vyplnila.

N a j v y š š í s ú d rozsudok odvolacieho súdu zmenil a sumu, ktorá má byť složená do súdneho depozitu, zvýšil o 660 Kč t. j. na 2.110 Kč. Svoje rozhodnutie v tomto smere o d ô v o d n i l takto:

Pouhá intervencie I. žalované strany, resp. jejého zástupce Z. u príslušných živnostenských úradů, opírající se o osobní známost, nemůže založiti platný nárok žalovaných proti žalobkyni na náhradu vydání spojených s takovými intervenčními zákroky, ježto takové intervence se přiči dobrým mravům vyžadujícím, aby každé úřední jednání v zájmu jednotlivce bylo v souladu s právním řádem a nevylučovalo důvěru v objektivnost a nestrannost úradů. Bylo proto odpočítati z pohledávky žalované strany i cestovní výlohy (300 Kč + 360 Kč), jež prý jí vzešly při intervenci ve věci o udělení živnostenské koncese.

### Čís. 15379.

**K § 14 zák. čís. 68/08 z. z. čes.**

Není-li již pozůstalý manžel vlastníkem usedlosti, jež byla za života zůstavitelova ve spoluvlastnictví obou manželů, není tu podkladu pro projednání pozůstalosti podle zák. čís. 68/08 z. z. čes. o statcích střední velikosti. Z předpisu § 14 zák. čís. 68/08 z. z. čes. může odvozovati nápadnické právo jedině pozůstalý manžel.

(Rozh. ze dne 10. září 1936, R I 857/36.)

N i ž š í s o u d y nevyhověly návrhu Vlasty H-ové, by pozůstalost po jejím otci byla projednána podle zákona čís. 68/08 z. z. čes. o rolnických usedlostech střední velikosti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

### D ů v o d y:

Pozůstalostní soud opominul řešiti otázku, zdali usedlost jest vůbec rolnickou usedlostí ve smyslu § 1 zák. čís. 68/08 z. z. čes. Ale toto opominutí nemá v projednávaném případě vlivu na rozhodnutí věci, poněvadž zůstavitelka nebyla jedinou vlastníci této nemovitosti. Na statek jsoucí ve vlastnictví osob, i kdyby jinak spadal pod ustanovení uvedeného zákona, vztahují se jeho předpisy jen tehdy, jsou-li spoluvlastníky manželé a jeden z nich zemře bez potomstva (§ 14, odst. 1), pokud se týče, jsou-li tu sice děti z tohoto manželství, ale schválí-li poručenský soud, aby pozůstalý manžel dědickou polovici převzal (§ 14, odst. 3—5 cit. zák.). V každém případě však jest předpokladem pro použití zákona o posloupnosti v rolnické usedlosti střední velikosti jsoucí ve vlastnictví